

[Nør Christensen]

minde regeringen om, at man har sagt, at nu skal der altså handles, og nu skal der ske noget.

Mogens Elvensø (FP):

Da man opdagede den første spæde bosætningsbesættelse ude på Bådsmannsstrædes Kaserne, reagerede myndighederne slet ikke, og derfor tog bosætningen til. Efterhånden opdagede man, at det var kriminelle tiltag, der var i området, narkotikahandel osv. I april 1975 blev der vedtaget et forslag til folketingsbeslutning om at begynde en afvikling, således at den kunne være afsluttet den 1. april 1976.

At vi i dag, i 1988, står med et Christiania, som er miljømæssigt, dvs. menneskeligt, kriminelt, og beboelsesmæssigt ringere end tidligere, skyldes det først og fremmest beboernes eget adfærdsmønster. Det udviklede sig til et Overchristiania og et Underchristiania med hårde kriminelle dominanser, og heroverfor var der godtroende, velmenende og måske idealistiske, men umodne unge mennesker.

Det sociale eksperiment endte, og så kommer jeg til konklusionen, som man kan se: De gode græd og de onde lo.

Derefter forsøgte myndighederne, først og fremmest Københavns Kommune, at få beboerne sat ud, men senere blev stemningen i Borgerrepræsentationen ændret. Også her reagerede de ansvarlige med tiltag, der resulterede i min anden konklusion: De gode græd og de onde lo.

Og så kommer vi til Folketinget. Her blev der regelmæssigt forsøgt enten en rømning eller en lovliggørelse. Forsøg med aftaler resulterede i, at beboerne skulle betale for vand og elektricitet og betale moms, og at de skulle finde ansvarlige bevillingshavere, men der var ikke noget af det, der blev overholdt. De kunne ikke finde ansvarlige bevillingshavere til de krovirksomheder og de øvrige virksomheder, der opstod derude.

Der har ikke i Folketinget kunnet findes flertal for en rømning, og efter forsøgene med lovliggørelse er alt endt i det værre. Man nåede nøjagtig det samme resultat, som er nået i Borgerrepræsentationen, og som er nået mellem beboerne indbyrdes, den samme konklusion: De gode græd og de onde lo.

I øjeblikket foregår der ny bebyggelse, men alligevel hører vi i dag, at den særlige styringsgruppe for Christiania vil få regeringens velsignelse til at lovliggøre området derude.

Derfor må det fremsatte lovforslag, nr. L 61, hilses velkommen. Men med en frist til 1993 tror jeg ikke på at det fører til noget godt. Ulovlighederne vil efter regeringens oplæg og efter forslagsstillernes oplæg fortsætte.

Vi må lære af historien, hvad der sker i fremtiden, og hvad kan man slutte? Jo, man kan slutte: Selvtægt i dette land betaler sig og får myndighedernes velsignelse. Slutresultatet af historiens lære er, at de gode vil fortsætte med at græde, og at de onde vil fortsætte med at le.

Glønborg (KRF):

Jeg er overbevist om, at der lige fra Christianias start altid har været mennesker, som har arbejdet i og omkring Christiania ud fra en idealistisk tro på, at her var noget, der kunne gøres på en god og medmenneskelig måde. Men vi har fra Kristeligt Folkepartis side altid været betænkelige ved den måde, man satte det hele i gang på. Vi tror ikke rigtig på, at man når til noget godt for medmennesket ved at starte på grundlag af nogle ulovligheder.

Jeg vil gerne sige, at når vi har taget initiativ til, at vi fik det forslag på bordet, vi behandler her i dag, er det ikke på nogen måde fra vores side tænkt som drilleri af nogen art. Det drejer sig heller ikke fra Kristeligt Folkepartis side først og fremmest om nogle huse, om nogle materielle værdier. Det drejer sig egentlig heller ikke om et system, som vi skal bevare intakt og plejefrit.

Det drejer sig om nogle mennesker, som i dag holder til på Christiania, og som efter vores bedste overbevisning er i en uheldig situation, og som vi fra det omgivende samfunds side ikke kan være bekendt at lade i stikken ved at lade dem holde til i et område, i et foretagende, der behandler dem så dårligt, som det gør.

Formålet med at lægge forslaget på bordet er simpelt hen at få partiernes holdning frem, sådan som den politiske konstellation nu er med hensyn til fordelingen i regering og opposition. Det er en kendsgerning, at der er visse samarbejdsrelationer, skal vi sige tilnærmelse af synspunkter partierne imellem, som kan være lidt anderledes, når regeringskonstellationen er en anden. Derfor synes vi, det var rimeligt, at vi nu fik partiernes synspunkter frem, for at vi kan se, hvilke veje der nu er farbare for en løsning af de uheldigt stillede menneskers problemer, de, der holder til på Christiania.